

عنوان مقاله:

بازشناسی اصول معماری بومی مناطق زاگروس با رویکرد منطقه گرایی گامی در طراحی پایدار سکونت گاهای کوهستانی نمونه موردی: اورامانات روستای هجیج

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد داناسالم - دانشجوی کارشناسی ارشد

امید دژدار - عضو هیئت علمی دانشگاه آزادهمدان

منوچهر فروتن - عضو هیئت علمی دانشگاه آزادهمدان

خلاصه مقاله:

برخلاف بیشتر ساخته های جدید شهرها که هویت گذشته خود را از دست داده و بدون توجه خاصی به سیمای شهری و اصول گذشته معماری و شهرسازی ایرانی در حال توسعه می باشند هنوز در روستاهای دارای بافت با ارزش اصولی به یادگار مانده از گذشته وجود دارند که بازشناسایی این اصول میتواند گامی موثر جهت توسعه پایدار این بافت ها و حتی مناطق شهری باشد در این مقاله به کمک روش تحقیق کیفی توصیفی سعی بر آن است که به بررسی موردی روستاهای منطقه اورامان با رویکرد منطقه گرایی پرداخت منطقه گرایی یکی از رویکردهای معماری است که در تعامل با فرهنگ و بستر فرهنگی قرار داشته و بر لزوم توجه به ویژگیهای فرهنگی جغرافیایی اقلیمی یک منطقه خاص تاکید می کند این خصوصیات در نهایت به معماری حال و هوا بخشیده و حس مکان را در مواجهه با فضاهای تقویت می کنند کنکاش در منطقه اورامان که نمونه ای از معماری بومی طراحی شده بر اساس ویژگیهای فرهنگی اقلیمی و ارزشهای انسانی است به نظر می رسد میتواند به ارایه راهکارهایی جهت طراحی پایدار سکونت گاهای این مناطق و حتی مناطق شهری منجر شود.

کلمات کلیدی:

معماری بومی/طراحی پایدار/سکونت گاه/اورامانات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/214231>

